

درمان اختلال نارساخوانی دانش‌آموز دوزبانه پایه دوم ابتدایی: مطالعه اقدام پژوهی

محمد رضا مرادی پور^{*}

۱- کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، آموزش و پرورش منطقه لاران، شهرکرد، ایران.

خلاصه

پژوهش حاضر باهدف یافتن و تبیین اثربخشی مداخله‌ای کاربردی، به‌منظور بهبود اختلال نارساخوانی دانش‌آموزان دوزبانه پایه دوم ابتدایی انجام گرفت. این پژوهش به روش اقدام پژوهی مشارکتی، در سه بعد تشخیص، اجرا و ارزیابی در طی ۸ مرحله بر روی یک دانش‌آموز دوزبانه پایه دوم ابتدایی در سال تحصیلی ۹۷-۹۸ در یکی از مدارس ابتدایی شهر سوذجان انجام شد. به‌منظور جمع‌آوری اطلاعات از مشاهده، مصاحبه، آزمون هوشی و کسلر کودکان و آزمون تشخیص نارساخوانی نما استفاده شد. برنامه مداخله‌ای انتخابی روش چند حسی اورتون-گیلینگهام بود که طی ۱۶ جلسه ۴۵ دقیقه‌ای به‌صورت فردی به دانش‌آموز ارائه شد. بررسی شواهد و اطلاعات در مرحله ارزیابی نهایی نشان‌دهنده بهبود نشانه‌های اختلال نارساخوانی دانش‌آموز بود. با توجه به یافته‌ها می‌توان نتیجه گرفت آموزش چند حسی اورتون-گیلینگهام روشی کاربردی و مؤثر در بهبود اختلال نارساخوانی کودکان دوزبانه پایه دوم ابتدایی است.

کلمات کلیدی: نارساخوانی، دوزبانه، چند حسی، اورتون-گیلینگهام، اقدام پژوهی

۱. مقدمه

ازجمله مهم‌ترین ملاک‌های یک نظام آموزش و پرورش پیشرفته و کارآمد، توجه به توانمندی‌ها، استعدادها، علایق و خصوصیات افراد آن جامعه و آموزش متناسب آنان می‌باشد. در این بین اما برخی از دانش‌آموزان نمی‌توانند همانند دیگر افراد از برنامه‌های آموزش عادی بهره‌مند شوند. از این رو، جهت استفاده مطلوب از توان ذهنی دانش‌آموزان و همچنین برنامه‌ریزی صحیح آموزشی برای آنان، طبقه‌بندی‌هایی با عناوین دانش‌آموزان تیزهوش، عادی، مرزی و عقب‌مانده ذهنی آموزش پذیر ایجاد شده است. با این وجود، در میان دانش‌آموزان عادی نیز گاهی مشاهده می‌شود که تعدادی از افراد با دیگران همراهی و هماهنگی ندارند، در بخشی از دروس پیشرفت مطلوب را کسب نمی‌کنند، در یک یا دو ماده درسی عقب‌ترند، یا اختلاف قابل توجهی در سطح پیشرفت درسی دارند. این گروه از دانش‌آموزان غالباً دچار اختلال یادگیری خاص هستند [۱].

^{*}Corresponding author: Mohammadreza Moradipoor
Email: MRM021@hotmail.com